

A' ROMAÍ TSASZARI ÉS AP. KIRÁLYI FELSEG.
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Ándúlt BETSBÖL Szombaton 20. Februáriusban 1790.

B E T S ! ! !

Gyászos óra! sziveket jajjal töltött keserű szem-
pillantás!! véletlen történt váratlan környül-
állások!! búra tetézett bű!! bánattal elegyített bá-
nat!! vérző seben esett seb!! és mindeneknek izi-
veket gőnyv özönbe borított szomorú történet!! A'
mi leg-kedvesebb fő Hertzeg Afiszonyunk, *Ferentz*
fő Hertzegnek volt kedves életpárja, a' *Vürtem-
bergi Ersebeth H. Afiszony'* mag-hidgedett telie a'
nyujtó-padon fekszik! Nemes Lelkétől el-vált, és
ma reggeli 8 órától fogva, a' holtak közé számlál-
tatik! Egek mit hallunk!! Böldog Isten miket ér-
tünk!! Ma, u. m. Tsötörtökkön reggeli 8 órakor in-
dítaték-ki a' Magyar Korona Bétsből a' F. Ts. K.
Udvari Kints-tárból, első Keresztény Királyunk Sz:

P

István

Istvánnak minden ezzel lévő Klénodiumaival edgyütt, a' már meg-irt mód-szerint. Ennek elindítalakor, a' Ts. K. Udvarban olly nagy vala az öszve-tódúlt sokoságnak tolyongása, hogy talám egy a' nép között fel-vetett alma a' földre nem es-hétett volna. Még a' Korona meg-nem indították, midőn ezen szomorú hír az öszve-tódúlt sokoság közé érkezék, hogy t. i. a' mi közönséges szerezetre méltán érdemes Hertzeg Aszfzonyunk *Ersabeth* halva-fekszik. — A' minden felől öszve-gyült fokoságnak minden felé lett szellyel válása után, már félóra el-terjede az egész városban ezen véletlen szomorú hír. Nem tsak a' Fejér népek, kiknek ezen Hertzeg Aszfzony barátok és édes-annyok vala, hanem nagy rangban lévő Férfiak-is sokon sirva fokodának, az aszfzonyok pedig jajgatva járnak vala némely uttzákon, és egész Béts meg-illetődve gönyvez vala. — Már tegnap, u. m. Szeredán reggel a' szülésnek fájdalmi vették vala környül, ezen kedves Hertzeg aszfzonyt, melyre nézve az Udvari Templomban már 9 orakor ki vala téve a' Szentfég érette — estvéli 8 és 9 orakor egy Hertzeg Kírszfzouyt szüle, ki életben marada, maga pedig másnapra — *Tsötörtökön* reggeli 6 és 7 óra között a' holtak közé költözék. Láttam már Erdemes Uri embert, ki ezen szomorú történeten siránkozva — ezen kedves H. Aszfzonymnak halálát nem hihette — vagy nem képzelhette — — — — —

ezen az én önként ide rekesztett néma jegyzéseim, az ő szomorú történetén esett titkos foházkodásaim. — Ezen kedves Hertzeg-aszfzony vala talám tsak egyedül az, a' ki magát az ő alatta lévő ember tárfaihoz, leg alacsonyabb sorú felebaráttiyihoz a' meg-alázodásig le botláltván, magáról és maga méltóságáról el-felejtkezvén, midőn a' *Práterben* a' több aszfzonyfágok között nyájoskodik vala, tsak arról lehet vala meg-ismerni, hogy a' kevélység-nélkül való szelid és alázatos maga viselésen kívül tsak nem mindeneknél edgyügyübb öltözetben vala öltözve. Nemzetünköt annyira szerette, hogy egy

nemzeti köntösben látott Magyar mellett úgy élé nem kötfizott, hogy annak magát, mindenek' szgme-
mekláltókra meg-ne hajtotta volna, melyet széme-
inkel láttunk. Egész Béts városa valamint szivből
szerette, úgy most keerves szivből gönyvez érette
— 's azt kiáltja: édes Annyát el-veztetted! — Jó
szivü olvafoim! ejtletek ti-is edgy edgy érzékeny
göny tseppet érette! mert ezen Hertzeg Afzszonyban
nemzetünk nagy kintfét veztetted. — Midön még
tegnap a' szülés' fájdalmi között volna a' Hertzeg
afzszony *Ersébeth*, már az ezen hitrel *Vürtemberg*
felé indulandó Kabinét Kurir, N. M. K. Testörző
Hadnagy *Török Mihály* Ur fel-készülve az Udvar-
ban varakozik vala, hogy a' mely órában szülne,
leg-ottan meg-indulhatna az örvendetes hírrel, a'
mint leg-ottan meg-is indula — de oh fájdalom
— egy 24 órákkal utanna indult más Kurir nyom-
ba vivé utanna a' szomorú hirt, hogy ezen Hertzeg
afzszony meg-halálazott. — Meg-jegyzésre méltó,
hogy a' F. Császárnak-is 2 Feleségei mind tsak 2
két esztendeig eltenek, valamint ezen véletlen ha-
lálú, kedves H. Afzszony. — *Ersébeth* *Vürtember-*
gai Hertzeg Afzszony születtetett Aprilisnek 21-dik
napján 1767-dik esztendőben, és így még nem vala
egészszén 23 esztendős. Attya volt *Vürtembergai*
Stuttgárdi Hertzeg *Eugenius Fridrik*. — *Toskánai*
Ferentz fő Hertzeggel lett házofsági öszve-kelese
esett 1788-ban Jan. 6-dikán, és így házofsági böl-
doglágban nem élt egészszén 2 esztendőt és 2 hona-
pokot. — A' született ujj Hertzeg Kírsaszszony meg-
kérefsztetetett ezen hónapnak 18-dikán délelötti 11
orakot, és *Ludovica*, *Francisca*, *Elisábéthának* ne-
veztetett. A' meg-boldogúlt Hertzeg Afzszonynak
hideg teste 19-dikben ki fog a' parádé nyujtaztató
padan közönléges helyre tétetni, 20-dikban pedig

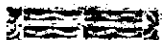

az Auszriai Fejedelmeknek, a' Kaputzinusoknál lévő temető báltjokba fog az örök nyugodalomba bététetni.

Le-indíták hát a' múlt tsötörtökön a' Magyar Koronát Bétsből Budára. Ezen Korona le-vitele mely sok külömbb külömbb féle 'beszédre és vélekedésre adott légyen alkalmatosságot a' Bétsi köznépnek, ki nem lehetne mondani. Már tsötörtökön dél-előtt minden felé árulják vala ennek képét papirosra festve, egy szoval mennél véletlenebbül küldetett le, annál többet beszéllenek erről. — Már Tsötörtökön bé-érkezett vala azon hir-is Bétsbe, hogy a' Magyar országai Auszriával közös határ-szélen 600 vállalatott nemes Magyar ifjak várják vala a' Koronát fegyveresen, Gróf *Forgáts* Ur vezérlése alatt, hogy ezt annál nagyobb pampával kifizehessék *Köpszénybe*, hól azon estve H. *Esterházi* Ur vendéglegem az egész sokoságot. Mifoda tisztesség tételek és *Czeremoniák* között fog egészen Budáig le menni, ázt ez után fogjuk-meg-irni. Most csak azt jegyzem-meg, hogy Pofonyból lett fel-hozatásakor a Duna partján lévő repülő hidig híriém mint újságáró, és most mégint szerentsem vala a' Bétsi udvarból-vissza kifizni, mint újságiro — és így az én újságiroságom értt már egy nevezetes *Epochat*. — Következendő Testörző vitézek hozták [völt fel Pofonból a' Koronát: „ Hadn. *Legát*, H. *Soth*, H. *Petkovits*, és H. *Zsitkovszki*: kik közzül 3-man megholtanak és csak H. *Soth* Ur vagyon még életben.

A' Felséges Tsászfár ezen folyó hónapnak 14-dikén, a' F. Hadi-Kantzellária Præfessének G. Hadik Ur ő Excellentiájának, tulajdon Levele által, által-adta, hogy az egész tsatázó lábon álló Armádiának, az első Vezéren kezdvén, le az utolsó köz-emberig, az ő Felsége nevében, ezen következőket adja tudtokra:

„Minthogy ő Felsége a' maga életének végéhez közelit, maga háládatlannak tartaná magát, hogy ha az egész Armádának, azt a' minden alkalmatosságban és minden ki-rekefztés-nélkül közönségesen ő Felségéhez mutatott hivségét, vitézségét, és minden hátrálás vagy visszavonás nélkül önként megbizonyított készségét egész háládó megnyugválsal meg-nem esmerné, és ezt az egész Tábornak tudtára nem adná. — „Ő Felsége, mivel a' maga Táborban kapott nyavallyája tovább meg-nem engedte, kéntelenítettett a' Táborát egészfzen és vég képpen előbb el-hagyni, hogy-sem a' természet szokott folyásából, vagy az ő Felsége élete mondjából tsak vélni lehetett volna. — „Katonának lenni örökké mindenek felett való természeti hajlandósága vala ő Felségének, és a' Tábornak nevedését, mind külső-tekintetét, mind belső erejét, olly nagyra emelni, a' mint e' most áll, az ő Felsége legnagyobb szorgalmatosságának tárgya vala. — „Mint Országok' Fejedelme, minden ki-telhető eszközöket arra fordított, és mint Hadi-férfi, minden maga veszedelmétől való hátrálás nélkül, minden szorgalmatosságát egész készséggel arra fordította, valami tsak a' beteg és meg-sebesedett katonáknak meg-

meg-tartásokra, vagy könnyebbedésekre, szükségesnek gondoltatik vala — és csak egy különös katonai is ő Felsége előtt nagyra betsültetik vala. — „A közelebb múlt esztendőbeli tsatázás, minden kívánságot, valamit csak ő Felsége a' maga Atyai szívében, az Armádának betsületére, ohajt vala, tökéletesen bé-telleyesített és meg-koronázott, és ez által az Armáda egész Europa előtt azt a' fényes hirt és méltóságot, mellyet meg-érdemel, el-nyerte. Ő Felsége ezt a' meg-nyugtató vizagztalást viszi-el magával, hogy ugyan ezen Tábor azon fog lenni, hogy ezen nyert hírét ennekutánna-is fenn-tartya. — „Mint hogy ő Felsége, a' maga halála után, a' maga Atyai szorgalmatos szemeit az Armádára többé nem vetheti, tehát ezen ő Felsége hozzájok mutatott háládatos belső szívelességé legyen tudokra, és annak meg-esmérését azzal tegyék nyilvánosságá, hogy ők a' Státushoz és az ő Felsége helyébe következőhöz mindég éppen olyan hiveségesek legyenek, valamint ő Felségéhez valának. “

A' F. Tsáfzár, a' tsizmatlan *Augustinusok*' Szerzetéből, Páter *Johann Pétert*, az *Augustinusok* Templomabéli Vikáriust, és ugyan ezen Klastrom' Bibliothekáriusát, ki ő Felségének mostoni nyavallyáji alatt gyontató Papja vala, egy ezen folyó hónapnak 10-dikén költ végezése által, 500 R. for. esztendei fizetés mellett, nem csak maga rendszerint való gyontató Papjának választotta, hanem azt-is keményen meghatározta, hogy a' maga halála után, esztendőnként 300 forint Penzioja legyen.

Az ő Felsége Magyarok iránt, ezen esztendőben Jan. 28-dik napján tettett Kegyelmes Rendelése, Budáról, szóról szóra.

Mintahogy ő Felsége magát, a' következő Ország-gyülésben meg-koronáztatni, és így maga-is abban személynél jelen lenni szándékozik, tettett tehát ő Felségének, azon ország-gyülestit, tsendesebb időkre rendelni ugyan, de az 1791-dik esztendőn túl éppen nem halasztani: hogy így ő Felsége, mind a' jelen-való hadból származó gondoktól ürehsedhesék, mind erejét fogyasztó nyavallyájából gyógyulhasson. Hogy pedig a' jövő 1791-dik esztendőre, az Ország-gyűlése, bizonyosan ki-hirdettetni, 's abban törvényesentartatni-is fog, erősíti ő Felsége maga Királyi ígéret tételével. Rendeli ő Felsége, hogy az országnak igazgatása és az igazságnak ki-szolgáltatása, ez esztendőben Májusnak 1. ső napjától fogva, ismét ugyan azon lábra tétessék, mint vólt 1780-ban, az ő Felsége uralkodásának kezdetében. Ő Felsége ezen idő szakasztól fogva, a' közönséges boldogság elő-mozdítására tzelozó indulatlyából, a' közönséges igazgatás formájában változásokat rendelt vala: de mivel most már tapasztalta, hogy a' nép, a' régi igazgatás formáját inkább kedveli, és a' maga boldogságát, egyedül tsak abban keresi, és tsak abban találja-fel: tehát eleget tészen a' nemzet ezen kívánságának is, és ki-hirdeteti, hogy minek utánna a' Vármegyék, Királyi szabad-városok és tulajdon szabadságu (privilegiumu) vidékek (districtusok) a' magok munkás birtokaikba, vizszatétetnek, minden egyéb ujj rendelések, mellyek a' törvényekkel ellenkezni láttatnak, vizszavétetnek

és e nélkül valóvá tétetnek: hogy pedig ez által a' dolgoknak közönséges folytatásában semmi zűrzavar ne essék, kellek a' Vármegyéknek, az alatt, míg a' magok valóságos Fő-Ispányaik törvényes hatalmakat folytathatták, a' mostani hivatalban lévő Fő-Ispányoktól igazgattatni. — Továbbá azon rendelések, mellyek a' Türelmet, a' Papok igazgatását, és a' Jobbágyságot illetik, a' magok erejében maradjanak meg. Az ország szent Koronája 's több ahhoz tartozó kintsek a' Budai várba vitessenek 's törvényesen őriztessenek. — Ezen Felséges Rendelésnek vége-felé, a' következők olvastatnak — „ Vegvétek ez által a' mi atyafi szeretetünknek emlékeztető jegyeit, mellyel mi a' Magyar nemzethez víveltetünk, de vegvétek egyfesz mind azt az ellene mondhatatlan, és örök időkre meg-maradó bizonyosságot, hogy mi a' törvény-adó hatalmat, mely az ország főbb-törvényeinek erejészertint, a' Király és az ország Rendjei között megosztva vagyon, mint ezen Rendeknek meg-ronthatatlan tulajdonát fenn-tartjuk, és a' mi utánunk következő Uralkodónak ugy fogjuk által adni, mint azt a' mi Elejinktől vettük: mi reméljük már most, hogy ti-is, hozzátok esedező hazátokat, azon a' módon, melyet magatok alkalmasabbnak tartatok, segitni fogjátok.

A' mi név-szerint szinte Atyánkfia a' Pesti Kurir után — azt irtuk vala közelebb költ Levelünkben, hogy Orszo má a' miénk; de tsak alig, ha az atyafiság Liniájón nem hazudtunk; mert a' Jan. 20-dikén az *Allion* hegyéről költ Levelékből ugy ért-

értjük, hogy ezek még ekkor a' Várban valának; de ezen hideg téli napokban olly nagy tüzi-fa szűkiben, hogy az ellenség ellen vert sorompokat már egymás után mind ki-ásták vala a' földből, és elégették, a' honnan már ez által sem segíthetnek tovább magokon. Azonban a' Basa, a' maga *Vidin*-ben Komendérozó Battyától segítséget várni meg nem szünik, és annál-is inkább, mivel ezen 2 Testvérek földes Urai ketten az egész *Rayának*, és minden örökségeket fogják akkor el-veszteui, midőn Orsovát el-vesztik. Azonban egy nap sem mulik-el, hogy a' Várból Törökök ne szöknének-ki, és inkább a' mi fogságunkba ne kívánnának esni, mintsem Orsovában, az ott lévő nyomoruságos veszedelmet álhatnák; a' honnan az Orsovabélieknek számok már csak mint egy 400 főre mennek. Csak ezt írhatjuk hát eddig bizonyosan Orsováról.

A' *Vidini* Törökök *Sofidból* várnak magoknak segítséget; de — Obester *Liptay*, minden történetre nézve 4500 fegyverekkel Négotinnál fülel, és az ő szélső-vigyázatai egészlzen Thimokig hatnak; az ő Sergének jobb szárnya egy uszhatatlan láros helytől, bal szárnya pedig a' lábbalhatatlan Dunától fedettetik, azon-kivül, hogy előtte-is egy másáros hely találtatik.

A' Kémek által ugy értettük *Vidin*ből, hogy egy bizonyos Erdélyi seregbeli osztálynak *Kallajtkelé* lett elébb mozdulásával, egy Török hajó, mely a' mi ágyuinkhoz 900 lépésnyire közelített vala: ftereszta. lövetvén, a' viz fenekére merítettett. Ezen hajó akarja vala magát a' Duna háta-meget egy

egy nem megszűze lévő szigetbe vonni; de míg ide érkezett volna, a' rajta lévő 40 Törökökkel együtt le üle a' viz' fenekére. Ezéa hajóra csak három mat lövetett vala Kapitány *Gillet* egy 6 fontos golyóbisú ágyuból.

Valami Belgrádi Levelekből olvassuk, hogy *H. Potemkin* Ismailnal egézfzen meg-verte légyen a' Törököket, és minden ágyuit el-foglalta az ellenségnek: ezen hit már enayiben sem bizonyos, s még bizonytalanabb pedig az, hogy ezen ütközetnek alkalmatosságával az Oroszok magok is 12-ezeret el vesztvén, a' Törökök közül 30-ezeret öltenek volna meg. — Lembergől Febr. 4 dikén írják, hogy akkor már Generál B. *Alvintzi* oda meg-érkezett vólt, és Fegyvertármester G. *Collorádó*, mint Fő-igazgatója a' Gallitziai Tábornak, közelebbről váratott: a' több Gallitziaiba rendeltetett Generálok-is minden órán váratnak. A' Varsovi hírek-szerint, az ott fekvő Lengyel Regimentek-is, parantsolatot vettek az ország-széleikhez közebb való mozdulásra, és a' széleken fekvő lovas Regimentek erősítettnek. Minden Regimenthez egy egy ágyu oltatott. — Midőn, egy Jan. 28-dikán költ Oláh-országai tudósíttás-szerint, a' Generál *Májersháim* igazgatása alatt Tekusnál fekvő népünknek szélső vigyázóit, egy ellenséges sereg meg-támodta volna, *Toskána* Húlsár Fő-Hadnagy B. *Intródi* alattal valóival, nemzeti és ezen Regiment próbált vitézségével, olly módon állott ellent, hogy az ellenség, noha számára nézve a' mi Húlsárjainkat igen sokkal fellyül haladta, 30-at maga közzül a'

matároz helyen hagyván, szeggyennel veretett vízszá. Itt el-estenek 3 *Toskányi* Húszárjaink és 3 szabad seregbéliek. El-fogatott az ellenségtől egy ifjú szép Markotányos aszfzonyunk, egy Húszár Káplár felesége, született Brásói aszfzony, ki ezen ellenséges sereg igazgató Basájától, nem igen drágán d. m. 500 Léenen vásároltatott-meg.

Arad 5 dik Febr. Omnia dum pereunt, Comes est post funera Virtus. — „Arad Vármegyének Physicusja nagy emfékezetiű *Rósa Ánjos* Ur, a' ki jeles tudományja mellett, fáradhatatlan szorgalmatosságai, és soha el-nem únt igyekezeti által a' terhes nyavallyákban, és sekélyes betegségekben sinlödöknek enyhülést és egészséget adni tud vála, a' maga hires tudományával önnön magán nem segíthetvén, a' természetnek engedett, életének 34-dik esztendejében Jan. 29-dik napján, 11 napi betegsége után kedves élete-párjától és 2 neveletlen árváitól végbútsát vévén. Ezen ritka példája Ur azon első esztendőben hogy Aradra jött, látván a' szegény ügye fogyott betegeknek gyámoltalanságokat, leg-főbb szélül vette azt, hogy kóspótály ház építtessen; a' mely hogy mennél ártatlanabb fundusból fel-álhasson, a' Ns. Vármegye tagjainál az szegények nevében segítségért esedezvén, olly nagy Lelkü Urakra talált, a' kik 100 forintonként ádták az almisnát, e' mellett a' Városnak Elöl-járóit, és Czéh béli mester-embereket ezen Keresztényi tselekedetre kérni nem szülvén, olly nagy elő-menetellel volt igyekezete, hogy rövid idő alatt jeles épület, minden belső kézületekkel és betegeknek szükséges eszkö-

közökkel helyre állott, és a' sínlődő szegény betegeknek, nem csak alkalmas szállások, hanem élelmekre szükséges gondoskodások, és apolgatások egyetemben helyre hozatott, az itt lévő Chirurgofook rendre váltogatván az Ispotályi szolgálat tételeket, és betegek mellett való fáradozásokot. Az illy nagy lelkü és felebaráti szeretettel tündöklő Hazafi megérdemli tehát rövid végső kívánásunkat: *requiescat in pace.*

Egy nevezetlen napon és helyen költ Levél, szóról szóra, mint az első. — Hazafi Barátom! „Láttam 11-dik Febr. Szala Egerszegen, mint fogadta N. Szala Vármegye, már csak nem tíz évtendeig rabságban sínlődő szabadságát anyai kebelébe visszafertni. Első látásra mikor közzéjek bé-lépett, könyhúllatások özöne közt ölelték, tsókölták, mint egy kegyes anya, fok éltendökig hazáján kívül élt, visszafertő gyermekét szokta ölelni. — Inket Boldisár Fő Nemes, öntözte könyveivel, és forró tsóköjaival illetve azon vigasztaló papirofsat, melyre kegyes Fejedelmünknek szabadító ígéji felvóltak jegyezve. Zengett a' palota, az élyen Jofef kiáltásat. De gondold meg Barátom! még ezen szivek ki-öntése' alkalmatofságával -is a' Magyarok, e-nem felejték keserves fájdalmakat, — az örömtől lett meg rézgedések mintha mondotta vólna: — ah vajha ne örülnénk most illy nagyon! — „Ezen örömünk oka azon keserűségünk el-mulásának, melyet csak nem 10 évtendeig, mellyünkben tápláltunk, ezen keserves emlékezettel, nints szent Koronánk, nints szabadságunk. Ah miért kellett valaha illy

Ke-

Kegyes Fejedelmünktől keferítettni! „ — Édes és keferves érzékenységek fogták-el a' Magyaroknak sziveket — hol édes, hol keferü könyveket húllattak. — Láttál ekkor Barátom, egy Magyar ékesen szólló Fenelont, Méltóságos Szili Püspököt felállani, és a' megindult gyülekezetet, olly böltsen meg-szóllittani, hogy a' gyülekezet azonnal szivére egyébb érzékenységet nem erefztett, Királya és Hazája' tizta szereteténél. — Be szépen, be okoson szollott ezen Mélt. Püspökünk — meg-mutatta, hogy a' Királyok akkor boldogok, ha sziveit birják jobbagyaiknak, nem pedig, hogy sok országokat birnak, a' nép pedig akkor boldog, ha bizik Fejedelmében, és szeretetit hivségével magára húzza. — Mélt. Gróf *Batyáni* Ferentz-is, mint Hazánk Nestora fel-kél, és olly ékesen szóllással, olly természetes következesekkel, okokkal meg-mutattya a' gyülekezetnek azt, hogy a' mi Felséges Fejedelmünknek belső tulajdonsága, jóság, kegyesség, ember-ség, felebaráti-szeretet, 's a' többi; azért ha valami ollyas vizszás történetek esnek-is, nem a' Fejedelem az oka, hanem a' Tronusnak az a' szokott szerentsétlensége, mely-szerint oda az igazság, az ör-állóktól ritkán juthat: — Néztem Barátom, ezen sziveknek tsatáját — láttam hogy a' Magyaroknak, valamint tüze, ugy mértékletessége-is vagyon — tsudáltam leg-inkább azt a' közép utat, mellyen Gróf *Batyáni* és *Szili* Püspök, a' Magyarokat vezették. A' Királynak hatalmát és a' Hazának szabadságát olly okoson balantzérozták, hogy egy Philosophus néző Hazái tsudálhatta. Ennek-utánna a' kegyes

kettős nyereséggel térhetnek vissza ezentúl Oláh Országból Hazájokba.

Rrűffelből írják, hogy három felé mennek a gondolatok, az *Auftriai* nevet el hagyni készült Belgyiomban. A' Papság akarja ugyan a' polgári szabadságot; de a' mellett azt is, hogy a' *Római Udvar*tól legyen függésben, még pedig vak függésben, a' Tartomány. A' fő Nemesség olly igazgatás formáját kívánna, mint a' *Venétiai*, az az, hogy ő lenne minden mindenekben. — A' polgári Rend Frantzia Országot forgatja maga előtt mustrául. A' Papságnak eszelője a' *Mekleni Ersek*; a' fő Nemességnek H. *Aremberg. Vandernoot* a' Polgársággal; *Vandermers* pedig a' Nemességgel tart. — A' külömböző kívánások egymásba ütköznek; és a' hármas visszás tzelokra vezető utak is természet szerént kereszt utakká válnak. — *A' melly Ország magában meg hasonlik, el pusztúl az!*

Bizonyos Bétsben lakó jó Hazánkflai e' következendő esztendő számot mutató Verseket küldötték hozzánk:

sVnt trla saCra: saCer reX, saCra Corona, Libertas
saCra; tVæ, hVnne! qVlBVs CresCIt aMor patrIæ,
In trlbVs* hls patrIæ pater VnVs aMetVr; ab Vno
HæC tIbI sanCta trlas, InVloLata reDIt.

CVM Corona Libertás, VsVs, paXqVe tIbI hVn-
garIa, reDIt.

Felséges Urúnak hogy legyen ezen egymásra tödült szomorú környül-állásai között, bizonyosan nem tudhatjuk; mert a' nép ő Felségéről csak azt tudja, a' mit a' hirhez szokott szájak beszéllenek egymásnak. Hogy utolsó-kenettel élt legyen ő Felsége a' nem titok, tehát az is bizonyos hogy terhes és vezedelmes nyavallyák között legyen. — A' jövő héten bővebben meg-fogjuk hallani; mert fő Hertzeg *Leopold* mára váratik Bétsbe. — A' megboldogúlt Hertzeg afszonyt ma Pénteken már a' parádé nyújtoztató padon szemléljük minnyájon. — A' Kurirok mennek minden-felé és jönnek. — Edgyik gyász a' másikat éri: — A' fő Hertzegné Udvari gyászfa ma u. m. Pénteken kezdődik. — A' Felséges Tsáfzár a' múlt hetekben a' maga aranyos kardját *Ferentz* fő Hertzegnek ajándékozta ezen szókkal, hogy ezen kardot úgy betsülje, mint egy olyan kardot, melynek vasa egy Lothringiai vitézről maradt: — A' Felséges Tsáfzár megengedte, hogy azoknak az Obestereknek helyekbe, kik Generálok lettenek, a' Regimenteknél maradjon a' tisztségheli előmozdulás, és más Regimentekből azon helyek ne-pótoltáfsanak.